

# PERSDOSSIER



## INHULDIGING VAN HET TRINK-HALL.MUSEUM

voormalig MADmusee – Luik

WERFBEZOEK JUNI 2019



CRÉAHM.be

De architecturale renovatie en de museale heropening van de iconische « Trink-Hall », het voormalige Madmusée en Madcafé, vindt momenteel plaats in het Parc d'Avroy in Luik en wordt in maart 2020 ingehuldigd.

Vanaf 19 maart 2020 kan het culturele aanbod van de Stad Luik uitpakken met een nieuw museum. Het Trink-Hall.Museum, voordien MADmusée, opent de deuren in een gloednieuw gebouw in het park van Avroy. Het neemt een belangrijke plek in binnen het culturele landschap van Luik en wil talrijke samenwerkingen ontwikkelen met de verschillende actoren van het artistieke, sociale en culturele landschap in Luik en elders. De opening van het Trink-Hall.Museum is het resultaat van een project dat meer dan tien jaar heeft omvat. Het project van rehabilitatie en uitbreiding van het gebouw wordt ondersteund door de Stad Luik en de vzw Créahm die, sinds veertig jaar, binnen een benadering die zeer vernieuwend en geëngageerd is, de artistieke uitdrukking verdedigt van mensen met een mentale handicap. Het Trink-Hall.Museum geniet van de begeleiding van de Federatie Wallonië-Brussel en de onontbeerlijke steun van de stad Luik. Het is in die hoedanigheid de uitdrukking van een stedelijke politiek die kunst ziet als een emancipatorisch instrument, geïnspireerd op het verlangen en het streven naar welzijn.

Na een wedstrijd die werd uitgeschreven door de Stad Luik, werd de renovatie toevertrouwd aan l'Atelier d'Architecture Beguin-Massart. De rehabilitatie en uitbreiding van het museum vertalen zich naar een gedurfde, doorschijnende envelop, die het oude gebouw uit de jaren 60 omhult in haar architecturale structuur.

Haast 3000 kunstwerken die werden gerealiseerd door mensen met een mentale handicap tijdens workshops worden bewaard, verspreid en voorgesteld aan het publiek. De tentoonstellingsruimtes die gewijd zijn aan de collectie omvatten 400 m<sup>2</sup> op de eerste verdieping. Er zijn eveneens ruimtes voor tijdelijke tentoonstellingen voorzien.

De artistieke leiding van Trink-Hall werd toevertrouwd aan de historicus Carl Havelange die voorstelt om de artistieke creatie te herzien van mensen met een mentale handicap die begeleid worden in hun studio aan de hand van de nieuwe notie van 'arts situés'. In die context gaan de werken uit het museum een dialoog aan met objecten uit de collecties, historische werken alsook werken van hedendaagse Belgische en buitenlandse kunstenaars, uitgeleend door privé verzamelaars of grote musea. « De notie van *arts situés* bepaalt de museale politiek van de Trink-Hall. Ze berust op een manier van perceptie en begrip van werken die de fundamentele dimensie integreert van hun omgeving (...) De kunstenaars die vertegenwoordigd zijn in de collecties zijn voornamelijk mensen met een mentale handicap. Maar de rijkdom en buitengewone diversiteit van hun werk laat het niet toe om a priori algemene kenmerken vast te leggen, niet wat betreft genre, noch qua stijl die kan geassocieerd

worden met een mentale handicap. Noch de handicap, noch de mentale ziekte leiden tot specifieke uitdrukkingsvormen. Wat betreft de collectie is het enige pertinente kenmerk dat van de situatie: die van de individuele of maatschappelijke kwetsbaarheid van de auteurs ». C.H.

In de lente van 2020 zal het museum haar gebouw her-integreren en van naam veranderen. Deze naamsverandering komt voort uit de bevestiging van een identiteit en een nieuw tentoonstellingsprogramma. Het perspectief van de opening is de realisatie en het resultaat van een lang proces. Maar het biedt ook de gelegenheid om vragen te stellen en het museumproject te herzien.

Het café-restaurant, dat uitkijkt op het parc d'Avroy en haar kiosk, blijft eveneens vrij toegankelijk voor het publiek. Deze gezellige plek schrijft zich in binnen de sociale politiek van het museum dat ook conferenties en concerten verwelkomt en zorgt voor opleiding via werk.

#### Kalender

Datum van het einde van de werken: begin herfst 2019

Datum van de verhuizing van het team en de collectie: herfst 2019

Internationaal colloquium in la Cité Miroir: december 2019

Inhuldiging van het museum en opening van de tentoonstellingen: 19 maart 2020

# HET ARCHITECTURAAL PROJÉT

---

Het gebouw, gerealiseerd door het architectenbureau Beguin-Massart, is omgeven door een soort envelop in opaline glas met licht afgeronde contouren die haast fungeert als een lantaarn in het hart van de stad. Het is het resultaat van een reflectie waar de architecten de poëzie van de plek, haar geschiedenis, schoonheid en alle functionele vereisten van een museum van vandaag hebben weten te verzoenen. Met meer dan 600 m<sup>2</sup> tentoonstellingsoppervlakte, een boekenwinkel, een documentatiecentrum en een ruimte voor pedagogische activiteiten, schrijft het Trink-Hall.Museum zich in binnen een nieuwe dynamiek. Het café-restaurant, dat uitkijkt over het terras van het park van Avroy, is vrij toegankelijk voor het publiek en versterkt de notie van uitwisseling en sociale contacten die deze plek sinds de XIXe eeuw kenmerkt.

## DE ARCHITECTURALE UITDAGING

De Trink-Hall bewaren is meer dan het uitvoeren van een reeks werkzaamheden die representatief zijn voor de oude savoir-faire, of die nog betekenisvol is voor een verdwenen manier van leven. Het is een ruimte bewaren die, aanvankelijk haast volledig verwaarloosd, werd omarmd door een groep gebruikers en zowel een sentimentele als gebruikswaarde heeft gekregen.

Het project haalt haar conceptueel beeld van een klok zoals in musea waar kostbare objecten worden bewaard. Maar een klok plaatsen bovenop het icoon van de jaren zestig, een haast museologische doelstelling, zou niet de enige verantwoording kunnen zijn. De architecturale oplossing verschijnt als een combinatie van diverse parameters die moeten worden opgelost met rationele of intuïtieve oplossingen. De omgevende envelop in een cellenstructuur in polycarbonaat die rond het bestaande gebouw werd aangebracht, is in de eerste plaats compact.

Het gaat er namelijk om, ondanks het doel van de uitbreiding, geen enkele kostbare meter groene ruimte van het park te moeten verliezen. Een bijkomend gevolg van de compacte oplossing om de functies eerder samen te brengen dan te verspreiden is om het museum een toenemende zichtbaarheid te verlenen.

Het gaat er dus om nauwgezet en met een drastische economie aan middelen te beantwoorden aan de wanorde, zowel op gebied van energie als qua structuur van het verouderde gebouw. Met één en dezelfde envelop, die van natuur uit isolerend is, kan het geheel van de ruimtes van het project, of ze nu bestaand zijn of nieuw, dezelfde eigenschappen verlenen die conform zijn aan de huidige thermische vereisten. Een van de troeven die voortkomt uit deze optie is de tussenruimte tussen het bestaande

gebouw en de nieuwe envelop. Ze biedt vanaf de ingang de mogelijkheid om met een enkele blik, over een dubbele hoogte, de inrichting van de tentoonstellingsruimtes die worden gecombineerd met een trap en een lift, te overzien. Het kan bij gelegenheid ook ruimte bieden voor beeldhouwwerken of ruimtelijke structuren van grote afmetingen. De bibliotheek, galerie voor tijdelijke tentoonstellingen en het café hebben er belang bij dat men ze ontsluit en zich ontwikkelt als een lang terras ten opzichte van de kiosk, over de hele lengte van het gebouw. Ze maakt de relaties tussen het museum en de naburige functies meer flexibel en biedt de mogelijkheid om de ruimtes van het bestaande gebouw te openen op de galerie. En ten slotte is een belangrijke bijkomende troef het invallen van het zachte licht in de envelop zodat het volledige gebouw in licht baadt.

## **DE TENTOONSTELLINGSRUIMTES**

De voornaamste museale ruimte van 300m<sup>2</sup> heeft een bevoorrechte plek op het oude dakterras van het gebouw dat wordt omgeven door de envelop, als een open balkon op de grote inkomhal en op de tijdelijke tentoonstellingsruimtes. Het wordt lichtjes geamputeerd door een klein blind volume dat trapsgewijs uitsteekt boven het oude dak en adequate omstandigheden biedt voor een tentoonstelling met het meest kwetsbare werk.

Het geheel wordt aangevuld met een ruimte die wordt gedragen door een enkele centrale kolom die zorgt voor een nieuw signaal, een inkomportaal en een bijkomende tentoonstellingszaal van 100m<sup>2</sup>.

## **DE STRUCTUUR**

Het dak rust op een ruitpatroon van fijne balken van staal dat zorgt voor een vrije reikwijdte van 21 meter dat de hele bestaande constructie omspant zonder ballast.

De vegetatie leidt tot een van de nieuwe bloemperken van het park, dat zichtbaar is vanaf de hoge flatgebouwen in de buurt.

## **DE HUID**

De nieuwe envelop is in opaline en werkt isolerend, behoudt de binnenkant, verzacht het licht waarin de tentoonstellingsruimtes baden. Grote geruite kaders die zijn uitgesneden in de doorschijnende huid richten zich op het park om de naburige elementen nauwer te betrekken. De bezoekers van het museum en de wandelaars kunnen elkaar toevallig ontmoeten in het park.

De iconische elementen van het bestaande gebouw, voortaan het binnen landschap

van de bol van het Madmusée, worden geënceneerd, gekadreerd door genereuze openingen, zoals gefragmenteerde beelden.

's Nachts lijkt het gebouw, dat maar een beetje verlicht is, op een lantaarn die wat licht geeft in het park.

## DE MUSEOGRAFIE

Een niet te verwaarlozen luik van het project bestaat uit het maken van museografisch meubilair dat mooi samengaat met de architectuur. (Onthaalmeubilair, bookshop, rekken van het documentatiecentrum, tafels en tentoonstellingsbanken, ...).

## DE ACTOREN VAN HET PROJECT

### Bouwmeester

Stad Luik, Departement werken, Dienst gemeenschapsgebouwen

### Architect

Atelier d'architecture Beguin-Massart

28, Rue Grandgagnage, B-4000 Luik

[beguin-massart.be](http://beguin-massart.be)

04/222 14 30

AB : 0498/289 108 / BM : 0493/189 656

### Stabiliteit / Speciale technieken / Veiligheid-Gezondheid / PEB

Bureau d'études Greisch s.a

### Studiebureau verlichting

Jacques Fryns

## BUDGET

Bedrag voor aanbesteding: 2.800.000 € incl BTW, zonder honoraria

Interventie van verschillende overheden in de kosten van de werken:

Federatie Wallonië Brussel 64% / Stad Luik 22% / Créahm, Waals Gewest 14%



# HISTORIEK IN EEN NOTENDOP

---

## 1835.

Het dichten van de rivier Avroy in 1835 heeft de boulevard haar fundering gegeven en kromming. Het eigenlijke park van Avroy is een langwerpig eiland.

## 1880.

Het paviljoen van Trink-Hall, dat in 1880 wordt gebouwd naar de plannen van de architect A. Renier, is statig ingebed te midden van het groen. De terrassen bieden een mooi panoramisch uitzicht over het park, de nabijgelegen vijver en de kiosk. De Trink-Hall, die in vlammen opging in 1908, herbouwd werd in 1910 en tijdens de oorlog van 1914-18 werd ontmanteld, werd gerestaureerd en gebruikt tot in de jaren 50. Ze werd vervolgens volledig vernietigd in 1961.

## 1963.

Het oude paviljoen maakt plaats voor een modern gebouw dat gebouwd wordt in 1963 naar de plannen van de architect Maurice Chalant. Het doet wat denken aan architectuur uit California. Het gebruik van materialen is eclectisch. In het midden van het park van Avroy dat aan het begin van de eeuw haar luister wat heeft verloren, vormen de ronde kiosk die in 1938 werd gebouwd door de architect Jean-Joseph Moutschen en de modernistische Trink-Hall een charmant combinatie in de schaduw van enkele honderdjarige bomen. Eind jaren 70 vervalt het gebouw geleidelijk.

## 1982.

In 1982 palmt Créahm (créativité et handicap mental) het gebouw in om er artistieke workshops te ontwikkelen. In het gebouw, haast een kraakpand, dat eigendom is van de Stad Luik, worden artistieke workshops gegeven nadat het wordt verfraaid. De veelzijdige en fascinerende productie van mentaal gehandicapten wordt er tentoongesteld en kent een groeiend succes.

## 1992.

De ateliers van Créahm verhuizen naar de quai Saint-Léonard. De oprichting van het Centre d'Art Différencié (CAD) in het park van Avroy beantwoordt aan de noodzaak om de werken tentoon te stellen die in het atelier werden gemaakt.

## 1998.

CAD wordt MAD (Musée d'Art Différencié). Een naamsverandering die getuigt van het verlangen om het beheer van de collectie te professionaliseren.

**2004.**

Het team van het MADmusée, dat geleidelijk aan kwalitatieve ruimte ontbreekt om haar ambitie te ontwikkelen van conservatie, aankoop en promotie van werken van mensen met een mentale handicap, zet een reflectie over het gebouw op en nodigt de gebruikers, stedenbouwkundigen, mensen uit de culturele wereld en architecten uit om te debatteren over de vragen van het behoud van het gebouw of haar vernietiging/ reconstructie met zicht op de valorisatie van het museum. Na een geanimeerd debat spreekt een nipte meerderheid zich uit om het gebouw van het Trink-Hall te bewaren.

**2007.**

Na een lang overleg met de huurders van de plek, schrijft de Stad Luik een wedstrijd uit over de renovatie en uitbreiding van de Trink-hall.

**2008.**

Laureaat van de wedstrijd voor de openbare aanbesteding in 2008: Atelier d'architecture Aloys Beguin-Brigitte Massart sprl. Medewerkers: Alix Welter, Grégoire Fettweis, architectes, met de steun van het studiebureau Greisch (stabiliteit, speciale technieken).

Het museum wordt officieel erkend als museum van de categorie B door de Fédération Wallonie Bruxelles.

**2015.**

Toekenning.

**2017.**

De moeilijkheden tijdens de zoektocht naar subsidies vertraging de voortgang van het project. De werf begint in januari 2017.

**2020.**

Inhuldiging van het Trink-Hall.Museum

# HET ARTISTIEKE PROJECT

---

Créahm, dat in 1979 werd opgericht door Luc Boulangé, is een vereniging die kunstvormen wil tonen en stimuleren van mensen met een mentale handicap. Om dit te doen heeft Créahm workshops georganiseerd die worden geleid door kunstenaars. Zo schrijft het project zich in binnen een artistiek en niet een therapeutisch kader. De originaliteit en het belang van deze benadering, vanuit een artistiek maar ook een sociaal en politiek perspectief, blijft tegenwoordig nog steeds een van de doelstellingen van Créahm. De structuren die er vervolgens uit zijn ontstaan, het dagcentrum Créahm Liège (1994) en het MADmusée (2003), vormen, met de workshops, wat we « Grand Créahm » noemen. Het Trink-Hall.Museum, dat het MADmusée vervangt, schrijft zich binnen hetzelfde perspectief in.

## EEN NIEUWE MUSEALE POLITIEK

Zoals in het verleden ontwikkelt en herzielt het museum haar rijke collectie: de stukken komen uit heel de wereld. Het zijn haast drieduizend werken die voornamelijk gerealiseerd werden door mensen met een mentale handicap. Maar voortaan met een museaal project dat volledig hernieuwd is rond de notie van 'arts situés'.

De notie van 'arts situés' geeft het museum haar nieuwe identiteit. Ze toont de bijzonderheid van het Trink-Hall.Museum in het landschap van hedendaagse kunst en bepaalt ook haar programma van tentoonstellingen, onderzoek en mediatie. Ze omvat, zonder zich te laten beperken, de uitdrukkingvormen in verband met een mentale handicap en de ervaringen die erbij horen, onder andere binnen het kader van workshops die sinds een veertigtal jaar over heel de wereld plaatsvinden.

In die zin blijven de banden die het museum onderhoudt met de workshops van Créahm zeer nauw. Maar de registers die de collectie van het Trink-Hall.Museum en de historische ervaring van de workshops mogelijk maken, gaan veel verder dan louter het domein van de mentale handicap. Ze gaan over de eigenlijke vraag van de artistieke creatie en de relaties met de maatschappij, de wereld en elk van ons. Het Trink-Hall.Museum is een museum voor hedendaagse kunst waarvan de politiek wordt ondersteund door de ervaring in de workshops.

## ARTS SITUES

De notie van *arts situés* bepaalt de museale politiek van het Trink-Hall.Museum. Ze berust op een manier van perceptie en begrip van werken die de fundamentele dimensie integreert van hun omgeving: een kunstwerk is een systeem van relaties waarvan de esthetische uitdrukking het middel en het effect is. Elk kunstwerk is in die zin 'situé'. Maar sommigen, meer dan anderen, gezien hun bijzonderheid of relatieve marginaliteit, laten hun situatie meer of minder doorschemeren. Zo gaat het met de werken die bewaard zijn in de collectie van het Trink-Hall.Museum: ze zijn, in hun bijzondere plek, het favoriete instrument die de voorwaarden van de artistieke expressie laten zien en begrijpen – wat men de « condition artistique » kan noemen, net zoals men het heeft over de « condition humaine »...

## KUNST EN MENTALE HANDICAP

Door elke vorm van stigmatisering uit te sluiten die verband houdt met een mentale handicap, brengt de notie van *arts situés* volledig recht aan de rijkdom, diversiteit en uitzonderlijke interesse van de collectie van het museum. Door de kwestie van de creatie en receptie op de voorgrond te plaatsen, alsook die van de omgeving, maakt ze de esthetische kracht en maatschappelijke of politieke betekenis van de werken duidelijk. Door aan te sluiten bij de bijzonderheid van de atelierpraktijk, verlaat ze de categorieën van genre of stijl ten voordele van een levendig begrip van de werken.

## DE COLLECTIE ZIEN EN BEGRIJPEN

Dat is het principe dat de identiteit en taak van Trink-Hall.Museum leidt: niet alleen kijken naar de collectie met de ogen van de kunstwereld, maar de kunstwereld even goed zien door de ogen van de collectie.

Een principe dat uitnodigt om de activiteiten van het nieuwe museum aan te wenden in drie complementaire richtingen:

- de collectie verzorgen, in de eerste plaats, ze bewaren, verrijken, bestuderen en verspreiden;
- ze vervolgens inschrijven binnen het bredere landschap van « kunst op de grens van kunst » of « outsider art » waarvan de erfenis en aanwezigheid binnen de hedendaagse kunst zorgt voor een belangrijk fenomeen;
- ze uiteindelijk gebruiken, ten voordele van het onderzoeken en een vernieuwd begrip van de algemene omstandigheden van de artistieke uitdrukking.

## KUNST EN MAATSCHAPPIJ

Het programma van 'arts situés', zoals dat wordt ontwikkeld door het Trink-Hall.Museum, berust op een eenvoudige lezing van elementen die onze collectie bepalen: « kunstwerken die zijn gerealiseerd door mensen met een mentale handicap binnen de context van een atelier »:

- het gaat wel degelijk om kunstwerken. Maar de bijzondere situatie van de werken in de collectie, aan de grens van de kunstwereld, ondermijnt de evidenties, overtuigingen over de aard, middelen en functie van kunst. De collectie van het Trink-Hall.Museum is een ideale observatiepost voor de kunstwereld.

- De kunstenaars die vertegenwoordigd zijn in de collecties zijn voornamelijk mensen met een mentale handicap. Maar de rijkdom en buitengewone diversiteit van hun werk laat het niet toe om a priori algemene kenmerken vast te leggen, niet wat betreft genre, noch stijl die kan geassocieerd worden met een mentale handicap. Noch de handicap, noch de mentale ziekte leiden tot specifieke uitdrukkingsvormen. Wat betreft de collectie is het enige pertinente kenmerk dat van de situatie: die van de individuele of maatschappelijke kwetsbaarheid van de auteurs. Ze maakt het mogelijk om, voor een belangrijk deel, de uitdrukkingsmiddelen te identificeren en begrijpen die worden gebruikt in de productie van mensen met een mentale handicap. Ze verwijst bovendien naar het veel algemenere thema van de kwetsbaarheid en een soort van afstand die elke vorm van artistieke uitdrukking ondersteunt.

- Dat principe van kwetsbaarheid staat centraal binnen de werking tijdens de workshops. Door een bijzondere omgeving te creëren worden individuele uitdrukkingsvormen geopend door de complexe band tussen de gehandicapte kunstenaars en hun animatoren, die zelf kunstenaar van beroep of roeping zijn. De werking in een workshop zorgt ook voor een collectief. Ze maakt een algemene dimensie duidelijk van artistieke expressie die normaal verborgen wordt door het culturele cliché van almacht van de individuele maker. Door bovendien een expressiewereld op te bouwen vanuit kwetsbare situaties, ondersteunt die de fundamentele en redenen van een maatschappij die echt democratisch is.

# HET INTERNATIONALE NETWERK VAN HET TRINK-HALL.MUSEUM

---

Het museum heeft een collectie die wereldwijd erkend is. Haar doel is uniek en origineel.

Bijzonder aan dit museum is de conservatie, valorisatie en verspreiding van kunstwerken die zijn gemaakt door mensen met een mentale handicap in de context van workshops. De werken werden niet alleen gemaakt in Créahm, maar ook tijdens workshops over heel de wereld. Deze artistieke ateliers worden overzien door animatoren, zelf kunstenaars, die erop letten een stimulerende omgeving op poten te zetten voor de individuele ontwikkeling van elke deelnemer. Hoewel de methodes die worden uitgevoerd in elk van de ateliers divers zijn, tracht de aanwervingspolitiek van het museum dit kader te respecteren. Het Trink-Hall.Museum is ook een rijk documentair fonds over bijzondere artistieke expressie.

De collectie: 86 workshops. Ongeveer 20 landen. 2570 werken.

Het documentatiecentrum: 2000 publicaties waarvan een speciaal fonds gewijd aan onconventionele architectuurpraktijken.

Vanaf haar creatie heeft Créahm bruggen willen bouwen: zowel een creatieplek als een plek voor andere verenigingen die een artistieke praktijk beoefenen binnen hun eigen structuren. Dat verklaart waarom de collectie van het museum niet beperkt is tot werk dat rechtstreeks van Créahm afkomstig is. Het is in 1992 dat de hoofdlijnen van de collectie worden vastgelegd: de ateliers verhuizen naar de Saint-Léonard buurt en het gebouw van het park van Avroy wordt het Centre d'Art Différencié (CAD). Dit centrum beantwoordt aan de noodzaak om werk tentoon te stellen in het atelier en deze beweging van hedendaagse kunst te promoten.

Het eerste fonds bestaat uit tekeningen, gravures en beeldhouwwerken uit de ateliers die met de loop der tijd werden samengesteld bij andere instellingen waar het mee heeft samengewerkt (Creative Growth Art center, Oakland (USA), Arts project Australia, Melbourne (AUS), La Tinaia, Firenze (IT), Project Ability, Glasgow (UK), enz.). Een divers fonds aan de hand waarvan men de geschiedenis kan lezen van het Créahm en haar internationale contacten. De collectie beschikt dus over een niet te missen historische dimensie. Ze omvat dan ook werk van erkende kunstenaars zoals Dwight Mackintosh (USA), Dan Miller (USA), Serge Delaunay (BE), Giovanni Galli (IT), Josef Hofer (AUT), Martin Thompson (NZL), Pascal Tassini (BE), Paul Duhem (BE), enz. De

collectie omvat klassiekers van de outsider art maar ook nieuw talent dat met dezelfde overtuiging wordt verdedigd.

Het is essentieel om eraan te herinneren dat Créahm een voorloper is op gebied van kunst van mensen met een handicap. Er is trouwens geen enkel land dat zoveel artistieke ateliers heeft voor mensen met een mentale handicap als België (Créahm Brussel, La « S » Grand Atelier Vielsalm, La Pommeraie à Ellignies-Sainte-Anne, De Zandberg in Harelbeke, Wit.h in Kortrijk, Home André Livémont in Aubechies, enz.). België telt overigens drie musea rond deze specifieke thematiek: het Museum Dr. Guislain in Gent, het Art et Marges museum in Brussel en Trink-Hall.Museum in Luik.

Het Trink-Hall.Museum beschikt over een uitzonderlijk hedendaags artistiek erfgoed dat zowel in België als in het buitenland erkenning geniet.

# HET PROGRAMMA VAN HET TRINK-HALL.MUSEUM

---

## DE SEIZOENEN VAN HET MUSEUM

De activiteiten van Trink-Hall vinden plaats rond jaarlijkse thema's. Door dialogen, ervaringen en confrontaties op te wekken, maken ze het mogelijk om het project van 'arts situés' te ontwikkelen en hernieuwen, van seizoen tot seizoen. Het Trink-Hall.Museum is een plaats om te leven, van emotie en reflectie, die zich opent op de stad en de wereld. Tentoonstellingen, workshops, publicaties, kunstenaarsresidenties, concerten, projecties of performances animeren de seizoenen van het Trink-Hall.Museum en weven, aan de hand van de collectie, een rijk en duurzaam net van partners met musea, culturele instellingen, kunstenaars, schrijvers, en onderzoekers. Centraal in het museum staat de thematische tentoonstelling die elk seizoen plaatsvindt. Het is het vertrekpunt voor activiteiten en de meeste samenwerkingen van het museum.

Het eerste seizoen van Trink-Hall is gewijd aan het thema 'gezichten'. De collectie biedt er een ongelooflijk diverse illustratie van. Alsof men zich gedurende veertig jaar in de schuilplaats van zijn atelier vrij kon uitdrukken over de kwestie van identiteit. De beelden en sculpturen van de collectie lijken de hele kunstgeschiedenis te doorkruisen, sinds het begin tot vandaag. De gezichten in de collectie overschrijden de grenzen van de identiteit. Ze worden uitgewist, ontdebelen, vermenigvuldigen zich. Het zijn getuigen van een fragiel en gefragmenteerd bestaan, ongerust of zegevierend, meegesleept door de beweging van waar ze zich bevinden. Wat is een gezicht? Binnen het museum gaan de gezichten in de collectie – van Inès Andouche, Antonio Brizzolari, Mawuena Kattah, Pascale Vincke en zoveel anderen – een dialoog aan met een schedel uit Nieuw-Guinea, een zelfportret van Rembrandt, een geknutselde figuur van Louis Pons, een lithografie van Bengt Lindström, een schilderij van Yvon Vandycke... We hebben eveneens hedendaagse kunstenaars uitgenodigd: Thomas Chable, Hélène Tilman, Dominique Castronovo, Anne de Gelas, Dany Danino, Emilio Lopez of Brigitte Corbisier. De tentoonstelling « gezichten/grenzen » is een uitnodiging om na te denken over identiteit.

## DE PARTNERTENTOONSTELLINGEN

De kunstenaars die worden uitgenodigd om een dialoog aan te gaan met de werken uit de collectie maken eveneens interventies in het kader van tentoonstellingen, individueel deze keer, in verschillende plaatsen die, rond het Trink-Hall.Museum, een netwerk vormen van partners: La Boverie, het Théâtre de Liège, l'Émulation, la galerie des beaux-arts, la Cité Miroir, la galerie Quai 4, les Chiroux, la galerie Nadja Vilenne, la Chataigneraie of galerie Juvénal (de projecten bij die laatste drie worden momenteel uitgewerkt). Daarnaast vindt in het Curtius museum ook de tentoonstelling « Génies du lieu » plaats. Het onderwerp is niet alleen het nieuwe gebouw van het Trink-Hall.Museum, maar ook de voorlopers, hun banden, hun geschiedenis, hun bedding die, aan het einde van de XIXe eeuw tot vandaag, mogelijk maakt na te denken over het museum, de plaats waar het gebeurt binnen het perspectief van de 'arts situés'. Twee Luikse musea – La Boverie en het musée Wittert – verwelkomen ook tentoonstellingen die, aan de hand van hun eigen collecties, het thema van het gezicht volgen. Er zijn schilderijen te zien van James Ensor en Pablo Picasso, gravures van Albrecht Dürer of Pierre Alechinsky, gecombineerd met stukken uit het Trink-Hall.Museum.

## DE MONOGRAFIEN

Op het gelijkvloers van het Trink-Hall.Museum, is een zaal voorbehouden voor « monografieën »: tentoonstellingen die, elke zes maanden, een kunstenaar voorstellen die de workshops volgt, in België of in het buitenland. Het Trink-Hall.Museum staat ten dienste van de workshops en expressievormen die er plaatsvinden. De drie eerste monografieën tonen het werk van kunstenaars uit een aantal belangrijke workshops – La Pommeraie (Beloeil), La S Grand atelier (Vielsam) en Créahm-Brussel -, waarmee het Trink-Hall.Museum goede relaties onderhoudt. De eerste monografie is gewijd aan Jean-Michel Wuilbeaux, een kunstenaar uit Valenciennes, resident van Pommeraie waar hij sinds een dertigtal jaar werkt aan een uitzonderlijk oeuvre. Een werk dat zowel geschilderd is als geschreven, op doek of op bladen papier. De opening van het museum geeft zijn werk alle aandacht, ook dankzij een lezing van Thierry Devillers, begeleid door de muziek van Steve Houben en Stephan Pougin. Vervolgens verwelkomt de monografische zaal het werk van Pierre de Peet (vanaf september 2020) en Adolfo Avril (vanaf maart 2021).

## DE WEGEN VAN HET TRINK-HALL.MUSEUM

Het openingsseizoen van het Trink-Hall.Museum wordt eveneens gekenmerkt door verschillende producties die voor de gelegenheid worden gerealiseerd in het kader van de ateliers van Créahm. Ze worden zowel in het museum voorgesteld als in de partner instellingen. Ze ondersteunen, van binnenuit, de opening van het museum waarvan we wensen dat de workshops van het Créahm volwaardige partners zijn. Bij

de werken die men aan het realiseren is, is er onder andere « le musée idéal » : de realisatie van Alain Meert, begeleid door Patrick Marczewski, van een grote maquette die de idee van het museum uitvoert in de vorm van een boot; de « Valeureux trisomique liégeois » : een project dat aanzet tot burgerzin via de ateliers van Créahm onder leiding van een van de animatoren van het atelier beeldende kunst, Berga Fournier ; de realisatie van een film – « L'axe » - door Anna Mancuso die het choreografische duo Luc Eyen en de animator Alain Winand in beeld brengt; de realisatie door Gentiane Angeli en Anne Sophie Arnould van een Kamishibai, een klein draagbaar museum dat fungeert als pedagogische tool. Tenslotte is er ook een kunstenaarsresidentie binnen de ateliers van Brigitte Corbisier.

## ONDERZOEK EN MEDIATIE

Het project van het Trink-Hall.Museum, opgezet rond de notie van 'arts situés', is onlosmakelijk artistiek, sociaal en politiek. Ze laat de bijzonderheid van de collectie toe en de ervaring van de workshops om de artistieke uitdrukking te beoefenen in de relaties die ze onderhoudt met de maatschappij, cultuur en geschiedenis, voorbij de normen en waarden van de kunstwereld, voorbij de stereotypen van een cultuur die beweert geglobaliseerd te zijn. Het Trink-Hall.Museum wil zich inzetten voor mensen met een mentale handicap en is bekommerd om de tools die de uitdrukking van kwetsbare en marginale werelden mogelijk maken, bekommerd om grenzen te openen en voor de vrijheid van kunst. Het Trink-Hall.Museum is een kritisch laboratorium en een tool voor emancipatie. Het is ook een plek voor debat en onderzoek. Vanaf december 2019 vindt een internationaal colloquium plaats dat in Cité Miroir historici, filosofen, antropologen, psychologen, acteurs uit de kunstwereld en animatoren van de workshops verenigt rond een vrije reflectie. Tijdens de opening van het museum wordt ook een publicatie gelanceerd die de collectie samenbrengt, een manifest voor de 'arts situés' en het museum.

## CONTACT

### **Trink-Hall.Museum**

coordination@madmusee.be

+32 4 221 93 30

Contact: Marie Remacle

### **Atelier d'architecture Beguin-Massart**

beguin.massart@gmail.com

+32 4 222 14 30

### **Persbureau**

Caracascom

info@caracascom.com

Tel : +32 2 560 21 22 / M : +32 4 95 22 07 92